

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دامنه «انقلاب» شاه را حلی نیست، همچنانکه برای مبارزه، او با فساد هم‌مرزی نمیتوان شناخت. برای اینکه میان این دوروند بی پایان (بهر است گفته شود بی سرانجام) پیوندی «دیالکتیکی» آنها به شیوه شاهانه پدید آید؛ در بجهوه آشتنگی و در هم‌ریختگی اقتصادی، بیداد گرانی و کمپانی و اوج نارضایتی؛ نوزدهمین اصل انقلاب به شاه الهام شد. از آنجا که «مبارزه» و «انقلاب» شاهانه

ماد و همکاری نیروهای ضد دیکتاتوری راه گشای دموکراسی است

طنی سالیان متمدای هر حزبی و هر گروهی راه خود را تنها رفت. با دوران خون آلودی که طی آن دائماً فشو و قساوت دشمن افزونی گرفت مواجه شدیم. مصدتی، مسلمان مبارز، مجاهد، فدائی، تزدادی، دیگران و دیگران، هر حزب و گروهی به تنهایی علیه دیکتاتوری سینه سپر کرد و بشیوه خود رزمید. عده کثیری از بهترین فرزندان مردم ایران در میدانهای اعدام، بیغوله های سواک و در نبردهای سنگری علیه دشمنان دیکتاتوری با دلاوری جان خویش را فدا کردند. ولی سکوت و مختصر بسگوئیم؛ پیروزی بدست نیامد و نمیتوانست بدست بیاید. زیرا مبارزان ضد دیکتاتوری متفرق بودند، ولی بر عکس رژیم دیکتاتوری در قلع و قمع آنها متمرکز و متحد. چنین آرایش قوایی در هیچ مکان و زمانی جز سرکوب نتیجه ای ببار نیامورد.

در این مدت بسطی از خطای اسپر جهان تحت رهبری نیروهای متحد خود جتیدند و به نتیجه ای رسیدند. ولی این خلق ما بود که در نهایت تأسف نیروهای پیشروش اقتدار و استمداد قرار گرفتن در راه پیروزی را در خود نیافتند. درباره «اصولیت» و «انقلابی بودن» خوروا ها کاغذ سیاه شد، سیل شامت و نسیتهای ناروا که با انتقاد اصولی و مناسبات میان متصدین بالقوه وجه مشترکی ندارد، محیط فیمابین نیروهای ضد دیکتاتوری را زهر آلود ساخت. نتیجه آن شد که خلق همچنان اسپر و دشمن همچنان پیروز و مسلط باقی ماند.

ولی طی همان سالیان در دناک، حزب توده ایران همیشه باین سوال که آیا مبارزان انقلابی و مهن پرست ایران، احزاب، سازمانها، گروهها و شخصیت های ملی و مترقی کشور به مسئولیت خود در ادامه این وضع اسارت باخترت آمیز بالاخره توجه خواهند نمود پاسخ مثبت میداد. زیرا حزب ما بدستی اعتقاد داشت و دارد که بالاخره خرد خلقی و منطق انسانی مبارزان راستین را آرازی ایران برونوع چیرم خواهد شد و آنها به صحت و صمیمیت فراخوانی حزب توده ایران به اتحاد و همکاری علیه رژیم دیکتاتوری و استقرار دموکراسی در ایران پی خواهند برد.

دنباله در صفحه ۲

نامه ای از زنجان

حاد ترین مسئله شهر ما اینروزها همان شیوع بیماری وایگیر از قبیل یرقان و ویبا است که از سالها پیش مردم - بخصوص مردم کم درآمد - را بستوه آورده است و مسئولین امر جز کمیسیون بازی و بخش اغلامیه تقریباً اقدام دیگری بعمل نیاوردند. و اما علت شیوع این بیماری بطوریکه در میان مردم شایع است و مسئولین دولتی از تأیید یا تکذیب آن خود داری میکنند، وجود آبهای زیرزمینی شهر ما است که در گذشته نیازمندیهای شهر را تأمین میکرد و امروز از برکت «مندان بزرگ» به وسیله مرگ و میر بیماری تبدیل گردیده است. آمده از مردم که اهالی - زور آبد - نامیده میشوند و در حقیقت دهقانانی هستند که بعد از اصلاحات ارضی زمینهای خود را از دست داده و بشهر هجوم آورده و میآورند چون از آب لوله کشی و برق در محله آنها خبری نیست، آب مورد احتیاج خود را از همان آبهای زیرزمینی که آلوده هستند تأمین میکنند. علت آلودگی این

دنباله در صفحه ۲

مبارزه با فساد بدون مبارزه با دربار میسر نیست

(بمناسبت اصل ۱۹ «انقلاب» شاهانه)

و یا متنوع بودن از شرکت در امور بازرگانی و تولیدی و مالی و غیره، فقط به اعلام دارائی مالی خود یا زن و بچه های خود اکتفا کنند و در دوران تصدی، دارائی های خود و زن و بچه هایشان را به اوراق قرضه دولتی تبدیل کنند و یا اداره آنها را بطور اسانی به عهده «بانکها» و شرکت های سرمایه گذاری و یا مؤسسات مشابه، واگذارند. به زعم شاه با اجرای این اصل «انقلاب» دیگر راه برسوه استفاده و فساد مقامات عالی رتبه بسته خواهد شد، ولو اینکه این مقامات خود در تمام این «بانکها» و شرکت های سرمایه گذاری و مؤسسات مشابه، دست داشته باشند!

اعلامیه مشترک

حزب توده ایران و حزب کمونیست مصر

در ماه ژوئیه سال ۱۹۷۷ میان هیئت نمایندگی حزب توده ایران و هیئت نمایندگی حزب کمونیست مصر ملاقاتی روی داد. هر دو هیئت نمایندگی بهنگام ملاقات، که در محیط رفیقانه و صمیمانه انجام شد، اطلاعات و نظریات خود را در باره مسائل حاد بین المللی و بویژه در باره مسائل خاور نزدیک و خاور میانه و نیز توافق کامل خود را در باره این مسائل، بیان داشتند. هیئت نمایندگی حزب توده ایران در باره ترور

پلیسی و رژیم استبدادی شاه، و نیز در باره سلطه و اختلالگرهای امپریالیسم و بویژه امپریالیسم ایالات متحده آمریکا در ایران، و بیکار خلق ایران، علیه رژیم دیکتاتوری شاه و پشتیبانان امپریالیستی آن اطلاعاتی در اختیار هیئت نمایندگی حزب کمونیست مصر گذاشت.

هیئت نمایندگی حزب کمونیست مصر ترور پلیسی در ایران را محکوم کرد و همبستگی خود را با بیکار خلق ایران، و حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، علیه امپریالیسم و رژیم دیکتاتوری شاه و بخاطر استقلال ملی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی اعلام نمود.

هیئت نمایندگی حزب کمونیست مصر در باره سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیک محافل حاکمه مصر به سرکردگی سادات، که قصد دارد دست آورد های خلق مصر را از بین ببرد و مصر را براه سرما به داری، یعنی راهی که وابستگی به امپریالیسم را تشدید کرده کشور را به مرکز سیاست های امپریالیستی و ارتجاعی علیه جنبش های رهایی بخش عربی و آفریقایی مبدل میکند و نیز در باره بیکار خلق مصر علیه این سیاست، اطلاعاتی در اختیار هیئت نمایندگی حزب توده ایران گذاشت.

هیئت نمایندگی حزب توده ایران این سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیک محافل حاکمه مصر را به سرکردگی سادات محکوم کرد و همبستگی خود را با بیکار خلق مصر و حزب کمونیست مصر بخاطر استقلال ملی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی تأیید کرد.

هر دو هیئت نمایندگی اهمیت همبستگی و اتحاد خلق های کشور های خاور نزدیک و میانه را در مبارزه علیه امپریالیسم، استعمار نو، صهیونیسم و ارتجاع و نیز در بیکار بخاطر تأمین صلح، استقلال ملی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی خاطر نشان کردند. این همبستگی و اتحاد بویژه برای استقرار صلح در خاور میانه، بیرون بردن نیروهای اسرائیلی از سر زمین های اشغال شده

دنباله در صفحه ۲

با تجارب گذشته پیوند دارد و از آن درس میگیرد و تجارب گذشته نشان داده بود که اقداماتی نظیر وضع قانون، از کجا آورده ای، برامانند اختن و محاکمات بزرگ، تشکیل کمیته عالی مبارزه با فساد، و... همگی بی نتیجه ماندند و در نزد مردم به لطیفه تلخ تاریخی مبدل شدند؛ دیگر نمیتوانستند در شأن انقلاب شاهانه باشند. و نیز از آنجا که در دوران «وحدت ملی» که سرمایه داران کلان به تعداد بیشتر و با اطمینان کاملتر بر کرسی های قانونگذاری و میزهای اجرائی تکیه زدند، فرمان سابق شاه در بستره متنوع داشتن مقامات عالی رتبه کشوری و لشگری از شرکت در امور بازرگانی و تولیدی و مالی هم دیگر نمیتوانست پاسخگویی تحولات «انقلابی» اخیر رژیم باشد.

باین علل و علل دیگر بود که اصل نوزدهم یا به عرصه وجود گذارد و شاه مقرر داشت که از این پس صاحبان مشاغل عالی دولتی به جلی حساب پس دهی در برابر دارائی های خود

«نقشه محرمانه» جدید سیطره جوئی

در خلیج فارس

بنا به خبر منتشره در مطبوعات ایران و جهان اخیراً جیمس کارتر رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا سند محرمانه ای را که پنتاگون (وزارت جنگ آمریکا) تنظیم کننده آنست امضاء کرد. موافق این سند آمریکا در صورت تجاوز احتمالی، از کشورهای منطقه خاورمیانه که وی برای خود در آن منافع حیاتی قائل است با نیروی نظامی دفاع خواهد کرد و بهین منظور در این منطقه بمیزان مستثنای نیروی نظامی نگاه خواهد داشت. در واقع در آینده نزدیک (سال ۱۹۸۰) تعداد افسران و درجه داران ارتش آمریکا تنها در کشور ما به شصت هزار نفر بالغ میگردد! این گام جدیدی است که کارتر برای تشدید وخامت جهانی و از آنجمله وخامت در منطقه خاورمیانه برمیدارد. تلاش امپریالیسم برای حفظ، ایجاد و یا ایجاد پایگاههای نظامی در خلیج فارس و اقیانوس هند و بحر احمر نیز قسمتی از همین نقشه است.

چه کسی خاورمیانه و آبراهه خلیج فارس را تهدید میکند که کارتر و پنتاگون را به چنین «چاره جوئی» های نظامی واداشته است؟ به این سوال اخیر احمد حسن البکر رئیس جمهور عراق پاسخ روشنی داد. وی گفت که هیچگونه خطر تجاوزی جز خطر سیطره جوئی امپریالیسم آمریکا در منطقه خاور میانه و خلیج فارس وجود ندارد.

امریکا به بهانه موهوم حفظ امنیت آبراهه خلیج دست به اشغال نظامی منطقه میزند و خاور میانه را «بگنجه» پر اودا، به یکی از «مهمترین» مراکز ترانزیت انرژی جهان، تبدیل میسازد. فروش زاردهای هوایی «آواکس» به ایران، پس از فروش هواپیماهای اف ۱۶ و اف ۱۸، و انواع مختلف موشک و دیگر وسائل جنگی به کشور ما، نمودار مشخص اجراء این سیاست است.

برخلاف جمهوری عراق که اعضاء سند محرمانه پنتاگون را مورد انتقاد سریع و صریح قرار داده است، دولت ایران در این زمینه نه تنها خاموش است، بلکه با لحن تأیید آمیز سخن میگوید. «تاز مورد علاقه شاه که وی آنرا همیشه تکرار میکند آنست که ایران باید خود را در مقابل خطرات احتمالی آماده نگاهدارد. ولی کیست که نفهمد که بهانه جوئی کارتر و شاه در باره حفظ خود از خطر و تجاوز تنها ظاهر کار است. اصل قضیه علاقه آنها به ادامه مداخله نفت - اسلحه بسود امپریالیسم و تحکیم مواضع استراتژیک وی در منطقه است که ریاکارانه در سائر دلسوزی برای امنیت خاور میانه مخفی میشود. درست همین جلست که جنبه خشن ضد ملی سیاست رژیم به فاحشترین شکلی بروز میکند.

س

سی و شصت سالگرد حزب توده ایران - حزب طبقه کارگر ایران را به همه رفقای حزبی در زندان، در کشور و خارج از کشور و بهمه زحمتکشان و همه دوستین و هواداران حزب از زن و مرد، پیر و جوان صمیمانه شاد باش میگوئیم.

